tantsma kui nema joba tükki aiga olliwa tantsunuwa nakanu prudil lämmi tema wõttunu oltti kaalast ärä nii et temal vind pal'as tullu Nütt nämu peig mies et tema prudi visti ^ajera^ vindu pääl ollu Nütt tullu temal jeo lugu mielde kui tema nuormies ollu ja kui toa üits kõrd ütte jama mike nam üöd ollu kell toll üöjel tütar jüntüs ja kuis hengli jääl kirjutamam kainuwa et jeo üits temale naijes pidawed jaama ja kui jeo naine edimast üöd oma mikego magama lääwa jisj jaa jeo naine omale mikele jurmas Et tema kull olli tahtunu luodud ja looja tüöd ümbre käända jellega et tema jelle lotje hendago ütten ärä toona et tema pidi henne jurma jaama kui ta wiel mi jeures jaa, et ta mikele wõi minna

nütt om tema üles kajunu ja temale naijeg. jaanu Tema lämmu tohtre manu kõnelnu jelle lugu ärä otsast otsani Tohtre ütelnu küll om himelik jeo jüntmus nütt ei jaa mudu kui tee magama lääsi jisj pääd wahi manu mürema jisj ei jaa mitte jina jurma Nütt lämuwa noore rahwas magama ja wahi manu wahtma Nema wahtuwa nii kaugani kui hommugani ei ole midagi nämu noore rahwas magamas rahulikult Wahi lämuwa maast ärä et nütt henamb midagi ei ole pel'ätä Nigu wahi ärä lännüwä tullu hõrwaw läbi hakne jisje kakis tanu peigmiko ärä ja kaduni oli ärä Nütt mindu nuort rahwast üles wõttma ja leidu peigmies koolu ollew Nii ollew kõik õiges lämmu aigu jündümise aigu olli kirjutetu.

Tounta Slevefe käest